

Siamka pohrdavě šklubla ocasem a vrískla ještě hlasitěji.

Müsü se nenechala zahanbit, nahrbila se a strčila druhé kočce čumáček přímo do tváře.

MŇÁÁÁU! spustila, ale já ji rychle přerušila.

„No tak, *HODNÉ* kočičky! Hodné kočičky... kamarádky...“ Natáhla jsem ruku ke kleci siamek a zašišlala na ně.

„Co to provádíte mým kočkám?“ vybafl za mnou neznámý hlas.

Polekaně jsem sebou trhla a otočila se. Předě mnou stála hubená žena středního věku se ztrhanou tvář a řídkými hnědými vlasy, které jí trčely z rozčuchaného drdolu, a nepřátelsky na mě zírala.

„Nic,“ odpověděla jsem překvapeně. „Nic... jen jsem je chtěla pozdravit.“

Podezřívavě si mě přeměřila. „Viděla jsem, jak jste strčila ruku do jejich klece. Přidala jste jim něco do vody?“

„Cože? Ne, proč bych to dělala?“

Zamračila se na mě. „Nemyslete si, že vám to projde.“

„Co by mi mělo projít?“ vyjela jsem podrážděně.

„Otrávení mých koček,“ odsekla. „Já moc dobře vím, o co se tu všichni snažíte. Všechny ty podlé triky, jak mě sabotovat. Každý přece ví, že moje kočky jsou z celé výstavy nejlepší, a lidé udělají cokoli, aby mi zabránili vyhrát.“

Vykulila jsem na ni oči. Zřejmě jsem měla štěstí na bláznivou kočičí dámu.

Pohrozila mi prstem. Na nehtech měla podivný světle levandulový lak, kvůli kterému vypadala kůže na jejích rukou nezdravě nažloutlá. „Taková mladá žena a uchyluje se k tak odporným a zákeřným metodám... měla byste se stydět!“

„Tak moment...“ začala jsem rozčileně protestovat, ale pak jsem se zarazila. Ruce měla křečovitě sevřené a tvář bledou. Když jsem si všimla skutečného strachu v jejích očích, zželelo se mi jí. Ať už byly její důvody jakékoli, nechovala se tak schválně. Ta žena byla vyděšená.

„Přisahám, že se nesnažím ublížit ani vám, ani vašim kočkám,“ pokračovala jsem už mírnějším hlasem. „Přišla jsem jen ukázat svoji kočku. Podívejte, to je ona. Jmenuje se Müsli.“ Ukázala jsem na klec.

Žena zaváhala, ale pak se trochu uvolnila, i když očima stále nervózně těkala kolem. Přistoupila blíž a naklonila se ke mně.

„Musíte mi pomoci,“ řekla naléhavě. „Nikdo mi nevěří, ale je to pravda.“

„Co je pravda?“ zeptala jsem se, teď už úplně zmatená.

Ztišila hlas. „Pokusili se mě zabít. Někdo chce, abych byla mrtvá.“